

midlede Personer, er Lovforslagets Titel ændret i Overensstemmelse hermed til Forslag til Lov om en Alderdomsforsørgelsesanstalt for Ubenidlede.

Til § 1.

Denne Paragraf er uforandret og bestemmer, for at der kan ydes den størst mulige Sikkerhed for, at Anstalten til enhver Tid kan opfylde sine Forpligtelser, at denne oprettes under Statens Garanti. Man maa dernæst vedblivende anse det for hensigtsmæssigt og mest økonomisk, at dens Administration ledes af Bestyrelsen for Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871, der fra sin øvrige Virksomhed vil medbringe den fornødne Indsigt og praktiske Dygtighed, medens Anstalten i Øvrigt skal staa som en selvstændig Anstalt.

Til § 2.

Denne Paragraf bestemmer under Hensyn til det naturlige i, at Staten, henset til den store Betydning, Forsørgelser som de heromhandlede have for det hele Samfund, foruden at træde støttende til ved sin Garanti ogsaa paa anden mere direkte Maade yder Anstalten Hjælp, dels at Interessenterne fritages for at udrede Udgifterne ved Anstaltens første Indretning og de aarlige Udgifter ved Anstaltens Bestyrelse, hvilke Udgifter skulle afholdes af Statskassen, dels at Statskassen yder et Tilskud til Supplering af de af Interessenterne tegnede Livrenter. Da der ikke haves Erfaring om, hvorledes en Anstalt som den heromhandlede vil blive benyttet og vil virke og da det er af Betydning, at den Statskassen derigennem paalagte Byrde til enhver Tid er begrændset, har man i denne Paragraf optaget en saadan Begrændsning, idet man har foreslaaet at Statskassens Tilskud foreløbig fastsættes til 2 Millioner Kroner. Skulde Forsøget svare til Forventningen, vil der, naar der fuldt ud er disponeret over Hjælpefonden, kræves yderligere Tilskud af Statskassen til Fortsættelse af Virksomheden, men det forudsættes, at Saadant da vil ske ved ny Lov, ved hvilken der vil kunne tages fornødent Hensyn til de imidlertid indvundne Erfaringer.

Til § 3.

Naar man i nærværende Forslag har foreslaaet en Begrændsning med Hensyn til de Personer, som kunne erholde Afgang til Anstaltens Benyttelse, da er dette kun slet paa Grund af de fra forskellige Sider faldne Udtalelser om det Nødvendige og Unsiklige i Fastsættelsen af en saadan Grændse, idet man fremdeles maa fastholde, at en saadan Begrændsning, paa Grund af at Samfundets

forskjellige Klasser gaa umærkeligt over i hinanden, kun tilnærmedesvis vil gjøre Fyldest, og at det selv ved den mest samvittighedsfulde Anvendelse af den fastsatte Regel ikke vil undgaas, at der gives Personer Afgang, som ikke burde admitteres, og at Personer, der ere kvalificerede til at optages som Interessenter, udelukkes. Den her foreslaaede Begrændsning: at der kun indrømmes Afgang til Anstalten for ubenidlede Personer, for hvem, henset til deres Livsstilling og Familienforhold, en Alderdomsforsørgelse af indtil 300 Kr. aarlig maa siges at være af væsentlig Betydning, ligger af samme Ufuldkommenhed ved dens praktiske Anvendelse, som enhver saadan Grændsebestemmelse vil lide af. Man har imidlertid søgt at formindste Ulemperne ved dens Anvendelse derved, at det er overladt Bestyrelsen for Anstalten i det enkelte Tilfælde at afgjøre, om Paagjældende kan henregnes til de Ubenidlede eller ikke paa Grundlag af de Oplysninger, som den dels vil fordrø afgivne paa Ero og Love af den Paagjældende, dels vil have at forskaffe sig fra den Paagjældendes Opholdskommunes Bestyrelse, og som denne har at give i Form af Besvarelse af forskjellige af Bestyrelsen fremsatte Spørgsmaal. Som saadanne Spørgsmaal, det maa være af Interesse for Bestyrelsen at faa besvaret, kan eksempelvis nævnes: Om Paagjældende holder Egende eller ikke, om han besidder fast Ejendom (dennes Størrelse, Værdi, Behæftelserne paa samme), hans Livsstilling, hans Forældres Stilling og økonomiske Vilkaar, om han er Medlem af nogen anden Forsørgelseskasse eller af en Sygekasse osv. Det tør herefter antages, at naar Afgjørelsen, som bemærket, henlægges paa et Sted, vil der meget hurtigt danne sig en Praxis, hvorefter dels kun virkelig kvalificerede Individier optages, dels, hvad der ogsaa maa anses for at være af stor Betydning, en saavidt mulig ligelig Afgjørelse af de enkelte Tilfælde finder Sted. Da det er af væsentlig Betydning, at de fra Kommunen modtagne Oplysninger blive saa fyldebige som muligt, er det sat som Betingelse for at erholde Afgang til Anstalten, at Paagjældende har havt Ophold i de sidste 12 Maaneder i vedkommende Kommune, et Eidsrum, der formentlig i de fleste Tilfælde vil være tilstrækkeligt til, at Kommunebestyrelsen kan forskaffe sig paalidelige Oplysninger om den Paagjældende, og som man ikke har turdet forsøge for ikke at lægge unødvendige Hindringer for kvalificerede Individiers Optagelse i Anstalten.

De øvrige i denne Paragraf satte Betingelser for at kunne indtræde som Interessent ere de samme som i det oprindelige